

серед українців найсправжні легендарні майстри, мистецтво яких незабутнє і неповторне. Таким був Петро Сергійович Білинник.

Список використаних джерел

1. Архімович Л. Серце музикою сповнене. *Культура і Життя*. 1986. 19 жовт. С. 1, 3.
2. Білинник Петро Сергійович. *Сумщина в іменах : енциклопедичний довідник*. Суми: АС-Медія, СУМДу, 2003. С. 50.
3. Історія вокального мистецтва: монографія. Ч.ІІ. Івано-Франківськ: Плай, 2012. С. 228.
4. Калюжна Н. Стихія Петра. Від шкільного хору Охтирки до сцени «Великого театру». *Роксолана*. 2016. 19 жовтня (№ 42). С. 17.
5. Мегера Є. О. Білинник Петро Сергійович. Охтирка в особистостях 1654-2014. Суми : Еллада, 2017. 188 с.
6. Ситник Ю. В. Благословенний край Охтирщина. Суми: Видавничий будинок «Еллада», 2007. С. 94
7. Стебун І. Петро Сергійович Білинник. Київ: Держ. видав. образотворчого мистецтва і музичної літератури УРСР , 1958. 15 с.
8. Стефанович М. П. Петр Сергеевич Белинник: нар. артист СССР. Київ: Держ. видав. образотворчого мистецтва і музичної літератури УРСР, 1960. 30 с.
9. Хвостенко Г. Білинник Петро Сергійович. *Сумщина*. 2007. 20 черв. С. 4.
10. Українська радянська енциклопедія : у 12 т. / гол. ред. М. П. Бажан ; редкол.: О. К. Антонов та ін. Київ : Головна редакція УРЕ, 1974-1985.
11. https://library.sspu.edu.ua/wp-content/uploads/2019/01/Korefei_i_berendei.pdf
12. https://www.youtube.com/watch?v=QIj7nuHrddU&ab_channel=ViktorOstafeychuk
13. <https://shag.com.ua/visoka-divina-svitu-barvi-i-zvuki-hutora.html?page=18>

Світлана Соляр

*студентка Полтавського національного педагогічного
університету імені В. Г. Короленка
(науковий керівник – доцент О. Лук'яненко)
(м. Полтава, Україна)*

МЕТОДОЛОГІЯ ІСТОРІЇ ПОВСЯКДЕННЯ У КУЛЬТУРОЛОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ

Запровадження новітніх підходів в українську методологію історії зумовлене багатьма важливими факторами. Ми зазнаємо найрадикальніших змін у суспільстві. Існує складний процес переосмислення цінностей. Інтерес до історії зростає в геометричній прогресії, і існує чітка різниця між оптимістичним та песимістичним підходами до історичної спадщини. Історичні методології регулярно переглядаються, а функціональні можливості історичної науки оновлюються та розширюються.

Проблеми повсякденної історії сьогодні розвиваються і в Україні. Це один із сучасних напрямків розвитку історичної науки, що сформувався у другій

половині ХХ століття. У процесі формування так званої «нової історії». Новим напрямком історичної методології під назвою «Історія повсякденного життя» опікувалися М. Блок, Ф. Бродель, Л. Февр. Це пов'язано з діяльністю французьких істориків у відомій історичній школі «Аннали».

В Україні активно розвивається напрям історії повсякдення окремих соціальних груп. На регіональному рівні у цій галузі працювали О. Лук'яненко та В. Дмитренко (Лахно), вивчаючи історію будення освітян та оstarбайтерів. Дослідники повсякденного життя в загалом часто акцентують увагу на активному або пасивному опорі режиму і ставлять його на перший план «щоденного опору». В багатьох останніх дослідженнях історії повсякденного життя, пріоритет віддається повсякденній практиці, формі поведінки та стратегії виживання та прогресу, які люди використовують у певних соціально-політичних ситуаціях. Мета таких книг – це пояснити загальну теорію повсякденного життя. Цей дискурс присвячений повсякденному життю в особливу епоху.

Питання «шліфування людини» у радянську добу піднімає американська дослідниця Шейла Фіцпатрік у своїй книзі «Повсякденний сталінізм». За її словами, головним фактором «переробки» людини була ручна праця. У своїй праці вона приділяє особливу увагу виживанню довоєнних радянських громадян. Важливим для інтересу автора аспектом були відносини між людьми та державою. Завдяки повній бюрократії життя громадян залежало від державних органів. Держава була основним роботодавцем та постачальником товарів та послуг. Вона відтворила картини повсякденного життя мешканців міст і сказала, що в 1930-х роках з'явився новий тип «гомосовієтикус», який зазнав значного впливу з боку держави.

Регіональні аспекти історії щоденного життя можуть бути проілюстровані на вивченні долі полтавських оstarбайтерів у дослідженні В. Дмитренко (Лахно). У багатьох історіях, пов'язаних з подіями Другої світової війни, тема оstarбайтерів займає важливе місце в сьогodнішніх дослідженнях. Однак багато проблем точки зору повсякденної історії залишаються невивченими. Тема використання примусової праці в Рейхові привернула увагу багатьох дослідників як в Україні, так і в Німеччині та інших країнах.

Дослідниця вивчає серед іншого те, як у крайніх випадках людського життя не втрачається певна естетика. Таким є предмет її окремого вивчення – ставлення до одягу. В. Дмитренко пропонує це пояснити захисною реакцією організму, коли потреба в красі дозволяє людині залишатися людиною. Науковиця зауважує, що у полоні жінок цікавила не тільки наявність одягу, а й його якість та привабливість. Для цього вони додавали до своїх вбрань конкретні декоративні деталі, намагалися придбати (отримати) одяг з певних матеріалів та фасонів та виявляли інтерес до місцевих жіночих нарядів.

Як висновок, зауважимо, що історія повсякденного життя – це термін, який означає певний зріз взаємодії між соціальним простором і часом – цариною людського життя, в процесі прямих і непрямих (культурних) взаємовідносин людей. Здійснюється спілкування (через тему). Повсякденне життя – це область соціокультурної реальності, в якій можна розуміти та діяти з іншими. Тут народжується світ спільного спілкування, і саме повсякденне життя постає як особлива форма соціалізації людини. У сучасній історичній науці в актуалізуються два підходи до розуміння та вивчення історії повсякденного життя: реконструкція духовного макроконтексту історичних епізодів та використання методів мікроісторичного аналізу.

Список використаних джерел

1. Лахно В. І. Українські оstarбайтери в Третьому Рейху та Радянському Союзі (1941-1953 рр.): історико-антропологічний аналіз на матеріалах Полтавщини: дис. ... канд. іст. наук 07.00.01. Полтава, 2012. 290 арк.
2. Лук'яненко О. В. Повсякдення освітян УРСР у контексті антропологічних студій. *Молодий вчений*. 2020. №10 (86). С. 310-313.
3. Удод О. А. Історія повсякденності: проблеми методології та джерелознавства. *Історія в школах України*. 2005. № 4. С. 40-45.
4. Фицпатрик Ш. Повседневный сталинизм. Социальная история Советской России в 30-е годы: город / пер. с англ. Л. Ю. Пантина. Москва:РОССПЭН, 2008. 336 с.

Тетяна Тен

*студентка Полтавського національного педагогічного
університету імені В. Г. Короленка
(науковий керівник – професор Л. Кравченко)
(м. Полтава, Україна)*

СОЦІОЛОГІЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ ЯК ЧИННИК МОНІТОРИНГУ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ СФЕРИ

Постановка проблеми. Зростання фахової компетентності працівника соціокультурних інституцій в умовах в умовах прискореного прогресу інформаційно-комп'ютерних технологій і стрімкого розвитку суспільства

Мета дослідження: дослідити сучасний стан та перспективи бібліотечного фаху, психологічні особливості, професійні якості та читацькі інтереси бібліотечних фахівців.

Науково-дослідна робота є важливою складовою діяльності багатьох бібліотек України, як соціокультурних інституцій. Слід зазначити, що для переважної більшості бібліотекарів (незважаючи на організаційні та фінансові труднощі) науково-дослідницька робота є одним із пріоритетів всієї своєї діяльності, невід'ємною складовою роботи бібліотек. І така думка є правильною, адже більшість бібліотечних процесів, починаючи від комплектування фонду